

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

Z ante V

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Zerynthum. Ζερύνθη. Antrum est in Thracia, non procul à Zona urbe & Hebro fluvio, Hecates numini sacrum, ut est autor Lycophron: unde & canes in eo immolabantur. Suidas Veneti sacrum fuisse existimat, eamq; inde Zerynthiam didic. Vide Caelium Rhodig. lib. 8. cap. 23.
Zetes. Ζητες. Fuit filius Boreæ ex Orithyia, & frater Calais. Hi duo fratres ex Argonautarum numero fuerunt: & quoniam allati fuisse feruntur, ad pellendas Harpyias missi sunt, teste Servio.
Zethus. Ζηθς. Iovis ex Antiopa filius, & frater Amphionis: cui adiutor fuit in condendis Thebis. De quo Cic. lib. 2. de Orat. Miror cur philosophia sicut Zethus ille Pacuvianus, propè bellum indixerit. Horat. 1. Epist. 17: Gratia sic fratrum geminorum Amphionis atq; Zethi dissiluit.
Zeugana regio. Ζευγανή. Eadem que & Africa proprie dicitur. Autor Plin. lib. 5. cap. 4.
Zeugma. Ζευγμα. Urbs insignis ad Euphratem fluvium, LXXXII. M. passuum à Samofanis Comagenæ civitate distans. Autor Plin. lib. 6. cap. 24. & Est & Urbs Dacia, Ptolem. lib. 3. cap. 8. [Vulgò Caisberg.]
Zeuxis. Ζευξς. German. Ein ausständiger Meister zu seiner zeit. Clarissimus pictor Heraclides fuit, qui in cetramen picturæ cum Parthasio descendit, utasq; tanto successu pictas in scenam detulit, ut ad eas aves advolarent. Parthasius autem lintheum attulit pictum, ita veritate representata, ut Zeuxis altum iudicio tumens, flagitaret tandem remoto lintheo ostendi picturam: intellecto que errore, concederet palmam ingenio pudore: quoniam ipse aves sefellisset: Parthasius autem se artificem. Fertur hinc pinxisse puerum uvas ferentem, ad quas quum advolassent aves, iratus est mira ingenioitate operi suo, & dixit: Vvas melius pinxi quam puerum. Nam si hunc consummassem, aves timere debuerant. Pinxit & Helenæ simulachrum, quod deinde Romam translatum fuit, & in Philippi porticibus collocatum. Hæc ex Plinio, libro 35. capite 10.
Zeuxo. Ζευξς. Nympha marina, Oceani & Tethyos filia. Hesiodus in Theog. Ζευξς ην, Κλυτὴ υἱοῦ Ἰφιδάμου, Παρθένου ην.
Ziela. Ζιέλα. Cappadociæ oppidum, teste Stephano, à Ziela Nicomedia filio conditum.
Zigere. Ζιγερς. Oppidum Scytharum Atoletum in ea parte Thraciæ, quæ Istri ostiis incumbit. Autor Plinius libro 4. capite 11.
Zigaram. ea terra fertur, ex qua populi exierint, qui nostra ætate cum liberis & uxoribus Europam pervagantur. [German. Das Ziegenland.]
Zillis. Ζιλλς. Oppidum Mauritanix Tingitanæ, regem olim ditioni exemptum, & à Batica iura petere iustum. Autor Plinius lib. 5. cap. 1.
Zimiris. Ζιμιρς. Regio Aethiopiæ arenosa, in qua magnetes optimi inventiuntur. Plin. lib. 36. cap. 16.
Zingi. Ζιγγς. Maotidis paludis accolæ supra Cimmericum Bosphorum. Plin. lib. 6. cap. 7.
Zipætiæ. Ζιπέτις. Bithyniæ oppidum, à Zipæto rege ita appellatum. & Gentile Zypætiæ, Ζιπέτις. Steph.
Zirinia. Ζιρινία. Thraciæ oppidum, ut ex lib. 3. Philip. Theopompi annotavit Stephan. & Gentile Ziriniates, Ζιρινιάτες.
Zizama. Ζιζαμη. Oppidum Garamantum, unum ex iis, quæ à Cornelio Balbo in Romanorum ditioem sunt redacta. Autor Plin. lib. 5. cap. 5.
Zmilus. Ζυμύλος. Nobilis architecti nomen, qui unâ cum Rholo, & Theodoro Labyrinthum Lemnium extruxit, centum quadraginta columnis insignem. Autor Plinius libro 36. cap. 17.
Zoara. Ζωαρη. Urbs Persidæ, cuius incolæ dicuntur Zoaræ, Ζωαρηται. & Est item Zoara, Palæstina locus, quò Lot tempore Sodomiticæ calamitatis confugit. & A quo fit gentile Zoarena, Ζωαρηνα.
Zobidæ. Ζωβιδαι. Populi Carmanix finitimi: ut annotavit Stephanus ex Quadrati Rerum Parthicarum lib. 2.

Zoeteum. Ζοίτη, vel Ζοίτη, Urbs Arcadiæ, à Zeto quodam, Stephanus.
Zodæ. Ζοδα. per tres syllabas, penult prod. Ζοδα. Asturix populi in Hispania citeriore, Persidæ, & Gyris finitimi. Autor Plin. lib. 1. cap. 3: Apud hos præstantissimum lini genus nascebatur, & splendidissimum, idq; natura torrentis, in quo poliebatur: testatur idem Plin. lib. 19. cap. 1.
Zois. Ζοίς. German. Ein biffertiger vund teubiger Poltso etliche Wäcker wider Homerus geschriben hat. Sophista fuit Amphipolites, Ptolemæi temporibus, hoc uno facinore nobilitatus, quòd Homerum poetarum omnium principem libris adversus eum scriptis ausus sit reprehendere: unde & ipse Ζοισος cognomen accepit. Quæ scripta Ptolemæo obtulit, ingens videlicet præmium ab eo sperans. Verum quum nihil daretur, penuria coactus, submitit qui peterent. Ibi Ptolemæus mirari se ait, quum Homerus tot annos defunctus, tot hominum millia palceret, Zoilum egere Homero multo doctiorem. De mortis eius genere diversè diversa sentiant. Alii patricidii convictum iussu regis cruci suffixum volunt: alii quum in Græciam redisset, de Scironis saxo fuisse præcipitatum. & Ab huius autem mortibus sumptum est, ut homines lividi, & ex alieni ingenii obtreptione laudem aucopantes, Zoili dicerentur. Ovid. lib. 1. de Remed. amoris: Ingenium magni livor detrectat Homeri, Quisquis es ex illo Zoile nomen habes. Vide Adagia Erasmi.
Zombis. Ζυμβς. Urbs Mediæ Steph.
Zona. Ζώνη. Urbs Ciconum, Stephan. Nicand. scribit Zonam esse locum quendam montanum & civitatem eiusdem nominis.
Zopyrus. Ζωπυρς. penultima correpta, Ζωπυρς. Physiognomon quidam fuit: hoc est, ex eorum genere, qui se hominum mores, naturasque ex facie lineamentis perspicere proficiunt. Hic quum aliquando oblarus esset Socrates, isq; eum hominem stupidum, barbumq; esse respondisset, cæteris eam vocem nisi excipientibus: Nò falleris inquit Socrates) & Zopyrus talis enim eram, nisi vitiosam naturam Philosophiæ præceptis superassem. & Zopyrus præterea alius fuit, filius Megabyzi, unus ex iis, qui occiso Pseudolmerdi, Persarum regnum è Magorum manibus vindicarunt. Hic quum Darius Babylontem vigesimum jam mensem frustra obsideret, nasum sibi, aures, & labia amputavit, & ita ad Babylontem transfugit, multa de Darii injura conquerens, quem sibi immeriti ita faciem mutilasse simulabat. Receptus itaq; à Babyloniis, levibusque aliquot præliis re satis feliciter gesta, universæ urbis dux constitutus, urbem Darii tradidit. Quam tamè victoriam sibi nimis magno constare sæpè conquestus est, unum sese Zopyrum integrum malle asserens, quam viginti cupere Babylones. Autor Herod. lib. 5.
Zoroandæ. Ζωροανδης. Locus est circa Tauri montem, ubi Tignis cunicus absorptus, rursus erumpit. Vide Plin. lib. 6. cap. 27.
Zoroastres. Ζωροαστρς. Bactrianorum rex, Astrologus & Magus peritissimus, qui eadem, qua Ninus Assyriorum rex, ætate floruit, à quo post multa prælia vario eventu commissa, tandem debellatus esse traditur, & occisus. Hic omnium mortalium unus, teste Plin. lib. 7. cap. 16, eodè quo natus est die risse ferunt: crebrumq; ei adeo dicitur palpasse, ut impositam repelleret manum, futuræ præfatio scientiæ. Primus enim artes magicas creditur invenisse, ut autor est idem Plin. lib. 30. cap. 1.
Zoster Atticæ promontorium est, non procul ab Anaphyllo, quam longissimè in mare excurrentis, teste Strabone lib. 9.
Zuchis. Ζυχς. Oppidum est Asiæ, non procul à Syntibus à quo fit gentile Zuchites, Ζυχίτης, Stephan.
Zygantes. Ζυγαντες. Populi sunt Aphricæ mediterraneæ, similes ferè vicinantes, quorum magna copia apud ipsos gignitur. Plura de iis scribit Herodot. lib. 4. Horum civitas Ζυγαντη, commemoratur à Stephano.
Zygi. Vide ZINGI.
Zygina. Ζυγινα. Insula in mari rubro. Gentile Zygenites. Poss. Zygenicus, Steph.
Zygopolis. Ζυγοπολις. Ponti urbs in confinio Cappadociæ, non procul à Trapezunte. Autor Strab. lib. 12.

F I N I S

